

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Hvis man kigger på substansen i problemet og kommer væk fra banaliteterne, så er måden, man bl.a. får løst flaskehalsproblemerne på i den offentlige sektor, jo at gennemføre en dagpengereform og ved at kigge på orlovsordningerne og tilbagetrækningsalderen.

Det er de tre helt konkrete budskaber, vi kommer med, hvis man skal kigge på de aktuelle flaskehalsproblemer og ikke bare ansætte flere mennesker. Og der er 200.000, som i dag er uden for det aktive arbejdsmarked, fordi de enten er på orlov eller er i forskellige beskæftigelsesfremmende aktiviteter, og hvis man fik dem aktiveret hurtigere og bedre, ville de være til rådighed for arbejdsmarkedet.

Og så vil jeg undskyldte meget over for fru Vibeke Peschardt, hvis jeg udtrykte mig sådan, at hun følte sig kategoriseret som en del af den yderste venstrefløj, og sådan opfatter jeg bestemt ikke Det Radikale Venstre. Jeg ville faktisk håbe, at Det Radikale Venstre var mere til højre og ville samarbejde noget mere med de borgerlige partier, som Det Radikale Venstre vel har et vist idéfællesskab med, men det er altså en anden diskussion, som vi må tage på et andet tidspunkt.

Selvfølgelig opstår der et problem om ca. 20 år, nemlig det, der kaldes pensionsbomben, hvor man vil opleve, at flere og flere skal forsørges af den offentlige sektor. Hvor det i dag er 1 til 3, vil det nemlig om 23 år være 2 til 3. Men man er lidt fantasiløs – det må fru Vibeke Peschardt undskyldte mig at jeg siger – hvis man mener, at den eneste løsning på det problem er at ansætte nogle flere i den offentlige sektor, og det er der ikke råd til, for når der er flere pensionister, vil der altså være flere på passiv forsørgelse.

Og det er rigtigt, at det også betyder, at der vil være flere syge; men den eneste måde, man kan få løst det problem på, er ved at se på, hvordan den offentlige sektor og velfærdssamfundet i det hele taget skal indrettes, og dér håber jeg da på, at vi kan få en diskussion med både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om, hvordan det kan løses, uden at det skal betyde en større offentlig sektor og dermed

større skatter, for ellers er der ikke noget velfærdssamfund tilbage.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Forespørgeren har ganske ret i, at de 10 år under den borgerlige regering har skabt store problemer for en forsvarlig varetagelse af væsentlige samfundsfunktioner, for af rent ideologiske grunde ville den daværende undervisningsminister fortrinsvis uddanne folk til job i det private erhvervsliv, og resultatet blev en midlertidig overfyldning af handelsskolerne og ingeniørskolerne, og resultatet blev også stor arbejdsløshed blandt de færdiguddannede og efterfølgende en svag søgning til de pågældende studier.

Til gengæld er der mangel på uddannede til en række vigtige funktioner i den offentlige servicesektor. Det gælder bl.a. det pædagogiske område, hvor både folkeskolelærere og børnehavepædagoger er uopdrivelige i dag, og det gælder sundhedsområdet, hvor der er mangel på færdiguddannede, osv. Og om ganske få år vil vi opleve det samme på gymnasieområdet, fordi mange af de nuværende gymnasielærere går af i de kommende år.

Men jeg vil godt understrege, at disse konstateringer ikke får os til at falde i den modsatte grøft og sige, at nu skal alle uddannes til den offentlige sektor, for selv om der endnu er et stort overskud af ingeniører, vil der blive mangel på dem, hvis ikke søgningen øges i de kommende år.

Derfor vil vi fastholde – som vi hele tiden har gjort det – at det sikreste er at stole på de unges eget frie valg af uddannelse. Det er ganske vist heller ikke nogen absolut garanti mod mangel- eller arbejdsløshedsproblemer, men alle erfaringer viser, at de unges frie valg af uddannelse rammer behovet bedre end statslige prognoser, især hvis disse ses gennem ideologisk farvede briller. Og naturligvis bør der protesteres ekstra meget, hvis der er mange afviste til en bestemt uddannelse, samtidig med at der er en kæmpe mangel på uddannede inden for den samme uddannelse.

Og derfor er det fortsat en højt prioriteret opgave for SF at nedbringe køen af afviste til videregående uddannelser, og via finanslovaftalen for 1996-97 kom vi med 2.400 ekstra uddannelsespladser, herunder 500 pladser på lærerseminarierne, en del af vejen, og derfor fik vi i år for første gang et fald i antallet af afviste. Og da de aftalte pladser fortsætter i de kom-